

ugentlige Præmier. Man behøvede i hvert Tilfælde ikke at frygte for, at mere velstaaende Folk skulde underkaste sig den ikke ganske ringe Forhøjelse af Præmien, der følger med den ugentlige Opkrævning, for at faa Lov til at spare Stempelafgiften.

Ellinger: Den højtærede Minister udtalte, at den omtalte Begunstigelse ikke havde særlig pekuniær Betydning for Selskaberne. Det er ganske rigtigt, men man maa erindre, at naar man giver en Stempelbegunstigelse til et Selskab, som har en Opgave tilfælles med et andet Selskab, kommer man derved faktisk til at yde Hjælp og moralsk Støtte til det ene Selskab paa Bekostning af andre Selskaber, og da disse have virket fuldt ud tilfredsstillende, forekommer det mig ikke rigtigt at gøre det. I Virkeligheden er det ret ligegyldigt, om Folkeforsikring sker paa den Maade, at Folk slutte sig sammen i et Selskab og lade sig reassurere, eller om en Forsikringsanstalt, der har en mere omfattende Opgave, tillige giver sig af med Folkeforsikring. I Realiteten kommer det ud paa det samme, og Begunstigelsen skulde i disse to Tilfælde være ens. Jeg tror, ligesom det ærede Medlem, der nys talte, at der ikke kan være Tale om, at mere velhavende ville udstykke deres Forsikring til forskellige Selskaber. Dette kan for det første kontrolleres, og desuden maa — hvad den højtærede Minister ikke omtalte i sine Bemærkninger — enhver Begæring om Livsforsikring jo ledsages af en udfyldt Attest, hvori den paagældende paa Tro og Love giver Oplysning til Selskabet med Hensyn til andre Forsikringer, og Borgernes Udtalelser paa Tro og Love kan man jo dog ikke anse for værdiløse, tværtimod.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) mente, at man vilde kunne naa noget ved at indskrænke Stempelbegunstigelsen til de saakaldte Folkeforsikringer, men det ærede Medlem indrømmede samtidig, at det vilde være meget vanskeligt at opstille Grænsen mellem de Selskaber, der kalde sig Folkeforsikringer, og andre Livsforsikringsvirksomheder. Jeg tror, det vilde blive ganske overordentlig vanskeligt, og det forekommer mig, at hvis man ikke vil etablere noget ganske nyt, men kun vil henholde sig til, hvad man allerede har institueret i Lovgivningen, er der et andet Moment,

som maa tages i Betragtning i denne Sag, og det er Spørgsmaalet om, hvorvidt det er Selskaber af Smaafolk, som ikke drive den Forretning at forsikre, og som altsaa ikke skulle tjene Penge udover den normale Rente af de Beløb, som stilles til Disposition, eller det er Aktieselskaber, som bestaa af Folk, der have sat Penge ind i denne Sag, maaske nok fordi de interessere sig for den, men dog i den Hensigt at faa et Udbytte deraf, som er ud over den Rente, der i Almindelighed kan faas af Penge. Det forekommer mig, at der er mindre Grund til at give Stempelbegunstigelse til Livsforsikringsselskaber, som ere Forretninger af denne Art, end til saadanne Selskaber, der falde i Traad med dem, som omhandles i Loven af 2. Februar 1870. Jeg synes, der er en væsentlig Forskel i saa Henseende, og derfor har jeg begrænset dette Forslag til det, det nu gaaar.

Imidlertid skal jeg meget gerne, da Sagen lader til at interessere Livsforsikringskredse i høj Grad — det synes mig i højere Grad, end selve Sagens Realitet giver Anledning til — nærmere overveje, om der maatte være Anledning til at gaa videre ad denne Bane. Men jeg vil dog foreløbig holde mig til, hvad jeg har sagt i Dag, at for saa vidt der af Smaafolk, Arbejdere eller med dem ligestillede, skulde danne sig andre Selskaber, som havde til Formaal at sikre sig indbyrdes ved en Livsforsikring, og de med Statsanstalten eller andre af Staten anerkendte Livsforsikringsselskaber indgik gensidige Forsikringskontrakter af lignende Art som denne, vil jeg stille mig velvilligt til Spørgsmaalet om at yde dem Stempelbegunstigelse.

Neergaard: Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde forleden, at der ikke er Tale om Begunstigelse til Selskaber, men kun om Begunstigelse for dem, der tegne disse Folkeforsikringer. Dernæst skal jeg sige, at det er ganske rigtigt, som den højtærede Finansminister siger, at Spørgsmaalet om Stempelbegunstigelse interesserer Forsikringskredse, men det er mere Spørgsmaalet om almindelig Stempelfrihed, der interesserer. Det er ganske sikkert, at private, der beskæftige sig med den private Livsforsikring, ikke ere i Stand til at se, hvorfor man efter at have faaet en Lov, der paalægger — og med Rette — den private Livsforsikring ikke ganske ubetydelige Byrder for at sikre dens Soliditet, og indfører et for Selskaberne na-